

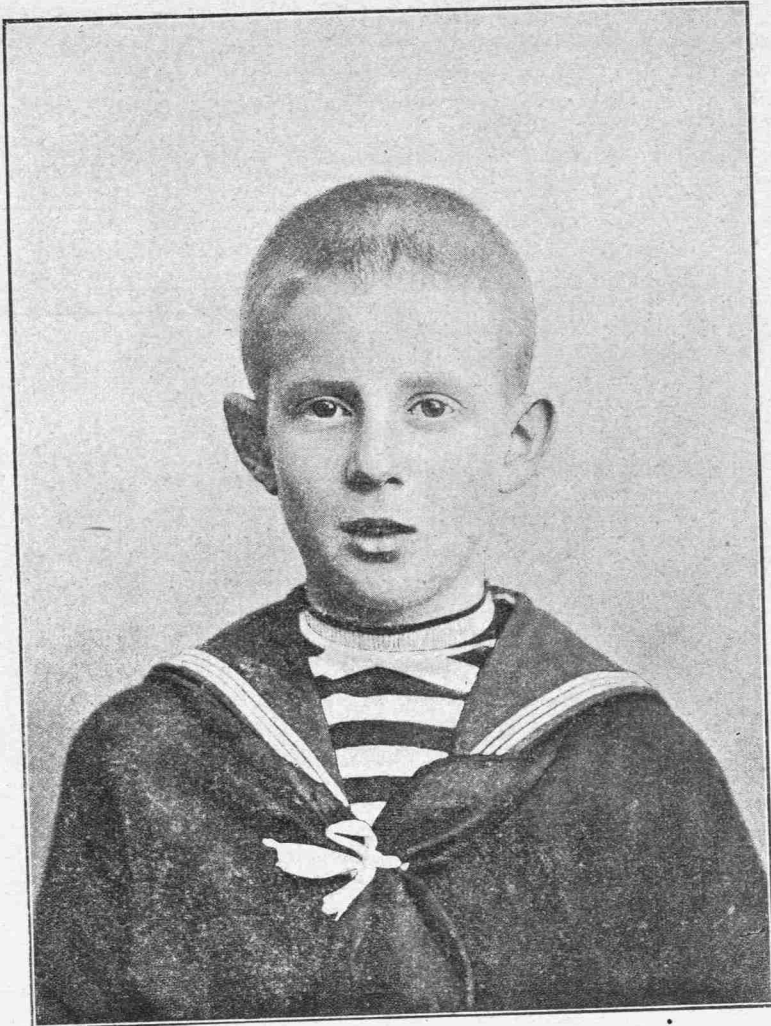

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΓΑΛΛΟΥ

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογικὴν πάλην μεταξὺ Γλάδστονος καὶ Βήκονσφιλδ διέτριβα εἰς Λονδίνον. Μίαν πρωίαν λαμβάνω ἀπὸ τὸ Σάουθστ,

Ἀῦριον ἐκλογαί. Ἔλθετε.
Ἦτον ἡ πρώτη Ἀπριλίου. Ἀλλὰ ἡ ἀστεϊότης τῆς πρωταπριλιάς μὴ συμβιβασζομένη μετὸν

Ο ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

μικρὰν πόλιν τῆς Κέντ, ἔνθα εἶχα διατρίψῃ ἄλλοτε ἐπὶ τινὰ χρόνον, τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα φέρον τὴν ὑπογραφήν ἑνὸς τῶν δημοτικῶν συμβούλων, τοῦ κ. Κόρονατ, πατρός :

ἀγγλικὸν χαρακτῆρα ὀλίγον ἔγεινεν ἀσπαστὴ ἐν Ἀγγλίᾳ ἔπειτα πᾶσαν ὑπόνοιαν ἀστεϊότητος ἀπεμάκρυνε τὸ ὄνομα τοῦ σοβαροῦ δημοτικοῦ ἄρχοντος.

Ἐζήτησα διὰ τηλεγραφήματος ἐξήγησιν περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς προσκλήσεως, καὶ μετὰ μίαν ὥραν ἔλαβα τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν :

Κατεπεύρου. Θὰ λάβετε εἰσιτήριοι ἀνόδου καὶ ἐπανόδου. Ἡ δαπάνη εἰς βάρος μας.

Καὶ τῷ ὄντι τὴν ἐπιούσαν ἔφθασε τὸ κατωτέρω γραμματίον μετὰ τῶν προσρήσεων τῶν ὑποψηφίων τῆς φιλελευθέρας μερίδος κυρίων Χάσελδιν καὶ Γκούντχοπ, ἐκτιθεμένων εἰς τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν τοῦ Σάουθπστ :

Νὰ δοθῆ παρὰ τῆς εταιρίας τῶν Νοτιανατολικῶν Σιδηροδρόμων εἰσιτήριοι ἀ' θέσεως ἀνόδου καὶ ἐπανόδου εἰς τὸν κ. Ἐκτορα Φράνς.

Τὴν πληρωμὴν ἔργυται ὁ ὑποφανόμενος Μπούκμαν

Πράκτωρ τῶν ὑποψηφίων Χάσελδιν καὶ Γκούντχοπ.

Συγχρόνως ἔφθασε καὶ ἡ ἐξῆς ἐπιστολή :

« Ἀγαπητὲ Κύριε,

« Θὰ σὰς εἶμαι λίαν ὑπόχρεως ἐὰν εὐαρεστηθῆτε νὰ ἔλθετε εἰς Σάουθπστ ὡς τάχιστα διὰ νὰ τιμῆσετε διὰ τῆς ψήφου Σας τοὺς Κυρίους Χάσελδιν καὶ Γκούντχοπ, τοὺς δύο ὑποψηφίους τῆς φιλελευθέρας μερίδος.

« Ὅπως ὑμέτερος

« Κόρονατ υἱός, πρόεδρος τοῦ φιλελευθέρου κομιτάτου ».

Τὴν ψήφον μου ! Πῶς ἐγὼ ξένος νὰ δώσω ψήφον εἰς τὴν Ἀγγλίαν ! Καὶ ἐνῶ ἀκόμη ἐσυλλογίζομαι λαμβάνω καὶ τρίτον τηλεγράφημα :

Ἐπειρου. Μὴ λείψετε. Ἀμαξά ἀναμένει εἰς τὸν σταθμόν. Ἀπάντησις πληρωμένη.

Καὶ ἐγὼ χωρὶς νὰ διστάσω περισσότερον ἀπάντησα : *Ἀναχωρῶ.*

*

Περὶ τὴν ἐνδεκάτην ἔφθασα εἰς Σάουθπστ. Ἡ μικρὰ πόλις ἦτο κεκοσμημένη μετὰ σημαίας ἐρυθρᾶς καὶ κυανᾶς. Εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν συνωθεῖτο πλῆθος ἄπειρον. Κυρίαὶ καὶ κύριοι καθῶς πρέπει ἔφερον κοκάρδας ἐπὶ τοῦ στήθους κυανᾶς ἢ ἐρυθρᾶς, ἀντὶ δὲ τῆς ἀλαζόνης καὶ βωβῆς συμπεριφορᾶς, εἰς τὴν ὁποίαν πρό πολυλοῦ εἶχα συνειθίσῃ καὶ ἡ ὁποία χαρακτηρίζει τὸν Ἀγγλὸν εὐγενῆ, μετὰ ἐκπληξιν ἔβλεπα τὰ παράφορα κινήματά των καὶ ἡκουα τὰ ἐνθουσιώδη οὐρρά μετὰ ὅποια ὑπεδέχοντο τοὺς νεοελθόντας, πρὸς πολλοὺς τῶν ὁποίων ἀπετεινοῦντο κατ' ὄνομα. Προφανῶς ἦσαν ὅλοι ἐντόπιοι ἐρχόμενοι διὰ τὰς ἐκλογάς. Ἀμα ἀποβίβασθεις περιστοιχίζομαι ἀπὸ ἀγνώστους.

— Ἐρχεσθε βέβαια διὰ νὰ ψηφίσετε.

— Μάλιστα.

— Ἐρυθρὸς ἢ κυανοὺς ;

— Ἐρυθρὸς.

— Οὐρρά ! Εἶνε ἐρυθρὸς !

Καὶ οἱ ἐρυθροὶ αὐτοὶ κύριοι μοῦ σφίγγουν τὰς χεῖρας καὶ μετὰ παρασύρουν ἐκτὸς τοῦ σταθμοῦ.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν διακρίνω τὴν ὠχρὰν μορφήν καὶ τὸ ὀργίλον βλέμμα τοῦ υἱοῦ τοῦ προσκαλέσαντός με Κόρονατ. Ἦτο νέος ξανθός, ἀναστήματος ἀθλητικοῦ καὶ διὰ παντὸς τρόπου ἐπρσπάθει νὰ ρθᾶσῃ πλησίον μου. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπερπηθῆσῃ τόσα προσκόμματα μοῦ εἰδείκνυν ἀπειλητικῶς τὴν πυγμὴν κραυγᾶζων :

— Αἰσχος ! αἰσχος ! λιποτάκτα !

— Δὲν εἶμαι λιποτάκτης, ὄχι ! διεμαρτυροῦμαι ἐν ἀγανακτήσει ἤλθα διὰ νὰ ψηφίσω, ἀφοῦ ἔλαβα τὴν ἐπιστολὴν σας, ὑπὲρ τοῦ Χάσελδιν καὶ Γκούντχοπ !

— Εὖγε ! ἀνέκραξεν ὁ κ. Κόρονατ κατορθώσας ἐπὶ τέλους νὰ γίνῃ κύριος τοῦ βραχιονός μου. Οἱ ἄλλοι τότε μετὰ ἄφησαν καὶ προσβλέποντές με ὀργίλως :

— Διὰ τί τότε νὰ εἰπῆτε ὅτι εἶσθε ἐρυθρὸς ;

— Διότι εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ ἐρυθρὸν εἶνε τὸ χροῶμα τῶν ῥιζοσπαστῶν.

— Ἐδῶ ὅμως εἶνε τὸ ἐναντίον, μοῦ ἐψιθύρουν εἰς τὸ οὖς ὁ κ. Κόρονατ. Τώρα νὰ φεύγωμεν.

— Δὲν πιστεύω νὰ τὸν θέλετε διὰ νὰ ψηφίσῃ, ἐκραύγασεν εἰς τῶν κατ' ἀρχὰς ἀγρευσάντων με ἐρυθρῶν, διότι αὐτὸς εἶνε ξένος.

— Μάλιστα ξένος εἶνε, ἀλλ' ἔχει τὴν κατὰ νόμον διαμονήν, ἔσπευσε νὰ ἀποκριθῆ ὁ κ. Κόρονατ. Ἐπειτα ἂν θέλετε νὰ φυλλολογήσετε τοὺς καταλόγους μοῦ θὰ φυλλολογήσω καὶ ἐγὼ τοὺς ἰδικούς σας, καὶ τότε θὰ ἰδοῦμεν ποῖος θὰ γελάσῃ !

*

Μία μαζὰ ἀνέμενε. Αἱ περιποιήσεις τοῦ νέου μου φίλου ἦσαν ἀνεξάντλητοι.

— Ἄ ! πόσον θὰ χαρῆ ὁ πατέρας ὅταν σὰς ἰδῇ ! Καὶ ὁ κύριος Γκούντχοπ δὲν θὰ χαρῆ ὀλιγώτερον ἀλήθεια, ἐπρογευματίσετε ;

— Ὅχι !

— Τότε θὰ αἰσθάνεσθε τὴν ἀνάγκην νὰ πάρετε κατὶ τι. Ἐπιτρέψατε νὰ σὰς προσφέρω τώρα ἓνα ποτηράκι σέφου, καὶ ἀφοῦ δώσετε τὸ ψυφοδέλιόν σας προγευματίζομεν.

Ἡ ἀμαξά σταματᾷ πρό καπηλείου στολισμένου μετὰ σημαίας κυανᾶς. Ἐπὶ κυανῆς πινακίδος ἀναγιγνώσκεται ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή :

Ψηφίσατε ὑπὲρ τοῦ Χάσελδιν καὶ Γκούντχοπ. Ἀναξωρογόνησις τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας.

Ἐξ ἀφάνισις τῆς πενίας

Γενικὴ εὐδαιμονία ! !

Εὐθὺς παρετέθησαν εἰς ἡμᾶς ἀναψυκτικὰ ἐν ᾧ ἐξελαρυγίζετο ὁ ὄχλος τῶν κυανῶν μετὰ ἐνθουσιώδη οὐρρά ὑπὲρ τοῦ κυρίου Κόρονατ, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ διένειμε μερικὰ ποτηράκια καὶ περισσοτέρας χειραψίας ἐκάθισε πάλιν θριαμβευτικῶς πλησίον μου

εἰς τὴν ἄμαξαν. Ἀλλὰ ἡ Ταρπηία πέτρα δὲν ἀπείχε πολὺ· ἅμα κάμφαντες τὴν ὁδὸν ἀπηντήσαμεν ἐμπροσθεν ἄλλου καπηλείου ἐπὶ πινακίδος ἐπιγραφὴν παρωδοῦσαν τὴν γνωστὴν ῥῆσιν τοῦ Νέλσωνος ἐν Τραφάλγαρ :

*Ἡ Ἀγγλία πέποιθεν ὅτι ἕκαστος θὰ ἐκκληρώσῃ
τὸ καθήκον του σήμερον.*

*Ἐλευθεροὶ ἄνδρες, ἐξασφαλίσατε τὸ μεγαλειότης
ψηφίζοντες ὑπὲρ τοῦ
ταγματάρχου Νικόλσον καὶ τοῦ βαρόνου Πόττερ
ὑποψηφίων τῶν συντηρητικῶν.*

*Κατόργησις τῆς τυραννίας καὶ τῆς ἀθλιότητος.
Γενικὴ εὐπορία !!*

Οἱ ἵπποι ἀνηλεῶς μαστιγούμενοι ἔτρεχον καλπάζοντες, ἀλλὰ δὲν ἐπροσθάσαμεν νὰ σωθῶμεν ἀπὸ τὰ ξυλωδῆ ἄκρα τῶν κουνουπιδίων τὰ ὅποια μᾶς ἔρριψαν συνοδεύοντες μ' ἐκφράσεις ἐμπαικτικὰς πολλοὶ ἐκ τοῦ καπηλείου ὁρμήσαντες.

Πεντήκοντα βήματα παρέκει ἦσαν ἀντικρὺ δύο καπηλεῖα· εἰς τοῦ ἐνὸς τὰ παράθυρα ἀνεγίνωσκας ἐπὶ μεγάλης σημαίας :

*Ἄγγλοι, κρίνατε
τὰ ἔνδοξα κατορθώματα τοῦ Γλάδστωνος
καὶ τὰ ἔλεεινὰ ἔργα τοῦ Βήμουσφιλδ !*

Καὶ εἰς τοῦ ἀπέναντι παραθύρου τὴν σημαίαν ἦτο ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή :

*Ἄγγλοι, μὴ πλανηθῆτε
τοῦ Βήμουσφιλδ εἶνε τὰ ἔνδοξα κατορθώματα
καὶ τὰ ἔλεεινὰ ἔργα εἶνε τοῦ Γλάδστωνος !*

*

Αἱ ἐκατέρωθεν θύραι ἐξεμουσῖν ὄντα ἀνθρωπόμορφα, μ' ἐρυθρὰν ὄψιν καὶ βλέμμα ἡλίθιον. Ἄλλοι σείουν τὸν πῖλον, ἄλλοι ποτήριον ἐκ κασιτέρου ἢ τεμάχιον τυροῦ ἐπευφημοῦντες ἢ γιουχαίζοντες τὸν πράκτορα τῶν ὑποψηφίων.

— Καλοὶ μου φίλοι, μὴ ἔχετε χρεῖαν ἀπὸ τίποτε : ἠρώτησεν ὁ κ. Κόρονατ τὴν ὀμάδα τῶν κυανῶν.

— Ὅχι, ὄχι ! Ζήτησθε οἱ φιλελεύθεροι. Ζήτησω.

— Λοιπὸν, εἰσθε εὐχαριστημένοι :

— Καὶ πολὺ εὐχαριστημένοι.

— Ἐγὼ ὅμως δὲν εἶμαι διόλου εὐχαριστημένος, ἐκραύγασεν ἕνας χονδρὰνθρωπος ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὴν ἐνδυμασίαν ἐφαίνετο ὅτι ἦτον ἡ κτίστης ἢ πετροκόπος.

— Ὁμίλησε καθαρὰ, φίλε μου.

— Μίαν μόνον λίραν μοῦ ἔδωκαν διὰ τὴν ψῆφόν μου ἐνῶ ὁ Τόμ Κιμπλ ἐπῆρε μίαν λίραν καὶ δέκα σελίνια διὰ τὴν ἰδικήν του.

— Ἐψήφισες ;

— Μάλιστα.

— Τότε λοιπὸν τί παραπονεῖσαι ; Εἶνε πλέον ἀργά.

— Παραπονοῦμαι μόνον ὅτι ἐπροσπαθήσατε νὰ μὲ κλέψετε, ἀπηντήσας δι' αὐτὸ κ' ἐγὼ ἔπειτα

ἐξαναπόλωσα τὴν ψῆφόν μου εἰς τὸν πράκτορα τοῦ Νικόλσον δέκα σελίνια περισσότερον.

Καὶ ἀφοῦ ἐστάθη πρὸ τῆς θυρίδος τῆς ἀμάξης μὲ ἦθος χλευαστικὸν ἤρχισε νὰ χοροπηδᾷ ἀπρεπέστατα. Ἠναγκάσθημεν τότε νὰ ἀπέλθωμεν προπεμπόμενοι ἀπὸ τὴν κακόηχον συναυλίαν γρουλλισμῶν καὶ οὐρρά.

— Αὐτὸ εἶνε τὸ ἀπελπιστικόν, μοῦ εἶπεν ὁ κ. Κόρονατ, ὅτι δὲν ἠμποροῦμεν νὰ βασιθῶμεν εἰς τὴν ψῆφον αὐτῶν τῶν τιποτένιων. Ἀπ' ὀπίσω μας ἔρχονται οἱ πράκτορες τοῦ Νικόλσον καὶ πλειοδοτοῦν. Ἄν χάσωμεν τὴν ἐκλογὴν, αἵτιοι βέβαια θὰ εἶνε οἱ ἐργάται. Οἱ συντηρητικοὶ δὲν ἔχουν τὴν πλειονοψηφίαν, ἔχουν ὅμως πολλὰ χρήματα καὶ τὰ σκορπίζουσι ἀλύπητα. Διὰ τοῦτο ἐπεκατέστημεν τὴν συνδρομὴν ὄλων τῶν φίλων μας. Τὸ ὄνομά σας τὸ ὅποῖον ἔνεκα τῆς ἄλλοτε ἐδῶ διαμονῆς σας περιείχετο εἰς ἄλλους καταλόγους περιελήφθη κατὰ λάθος εἰς τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον, καὶ ἀξίζει νὰ ὠφεληθῶμεν ἀπὸ τὴν εὐκαιρίαν. Εἰς ἀγῶνας ἐκλογικοὺς τὰ τοιαῦτα εἶνε θεμιτά. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς οἱ συντηρητικοὶ ἔλαβαν τὴν λευκὴν ψῆφον ἐνὸς ἀποθνήσκοντος πρὸ ὀκτῶ ἡμερῶν. Ἐνας συγγενῆς του ἐψηφοφόρησε ὑπὸ τ' ὄνομά του δευτέραν φοράν. Ἄ ! ἡ βουλευτικὴ ἔδρα στοιχίζει παραπολύ, καὶ τίποτε δὲν πρέπει κανεὶς νὰ παραμελῇ. Ἐως τώρα αἱ δαπάναι τοῦ Γκούντχοπ ὑπερβαίνουν τὰς τέσσαρας χιλιάδας λίρας, καὶ ὁ Πόττερ δὲν θὰ τὴν γλυτώσῃ κάτω ἀπὸ τὰς ἑξ.

*

Καὶ βέβαια δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τὴν γλυτώσουν εὐθηνὰ ἀφοῦ ἀνέλαβαν νὰ χορτάσουν τὸν καλόρεκτον αὐτὸν καὶ διψαλέον σαρφετόν. Ὁ χορτασμὸς τέλος κατωρθώθη, κ' ἐνόμιζες ὅτι πνεῦμα παραφροσύνης ἔπνεεν ἐπάνω εἰς τὴν πόλιν ταύτην τὴν συνήθως ἤρεμον καὶ σιγηλὴν. Κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν ἤκουες κραυγὰς καὶ ἤχους παραχόρδους ὀρχήστρας μαινομένης. Μέθυσοι ἠνίοχοι ἔσυρον ἐπὶ τῶν ἀμαξῶν λαμπρὰς δεσποίνας αἱ ὅποια ἐξετόξευον τὰ περιπαθέστερα βλέμματα καὶ τὰ χαριέστερα μειδιάματα ἐπὶ τοῦ ὄχλου τούτου τοῦ εἰδεχθοῦς καὶ ὠρουμένου ! Εἰς ὅλα τὰ σταυροδρόμια πίνουν, χορεύουσι καὶ τραγουδοῦν. Μέγαίραι δεικνύουσι ἀπειλητικῶς τὴν πυγμὴν πρὸς τὰς φερούσας ἐχθρικὸν χροῶμα κυρίας, ἔπειτα πρὸς χλευασμὸν τῆς βρετανικῆς σεμνότητος ἀνασύρουσι τὴν ἐσθῆτα μέχρι γόνατος, χοροπηδοῦν καὶ ὑπεροπίζουσι εἰς τὸν ὀχετόν.

Αἱ κραυγαὶ πολλαπλασιάζονται. Φθάνει μακρὰ ἀκολουθία ἀμαξῶν. Εἶνε οἱ ὑποψήφιοι. Ζήτησθε ὁ Νικόλσον ! Ζήτησθε ὁ Γκούντχοπ ! Ζήτησθε ὁ Πόττερ ! Ζήτησθε ὁ Χάσελδιν ! ἢ πάλιν ἤκουες τὰ χλευαστικά : Χοῦ ! χοῦ ! χοῦ ! χοῦ !

*

Ὁ κ. Κόρονατ ὀδηγῶν με εἰς τὸν τόπον τῆς ψηφοφορίας μ' ἐκράτει σφιγκτὰ ἀπὸ τὸν βραχίονα καὶ ἐπεδαψίλευεν εἰς ἐμὲ τὰς τρυφερωτάτας περιποιήσεις· μόλις ὁμως τὸ ψηφοδέλιτόν μου ἐγλίσθησεν εἰς τὴν κάλπην ἀνελήφθη ἀπ' ἐμπρός μου καὶ μ' ὄλας τὰς προσπάθειάς μου δὲν κατώρθωσα νὰ τὸν ἐπανεύρω.

Ἀλλὰ οὔτε τόπον κατώρθωσα νὰ εὔρω εἰς κἀνὲν καπηλείον διὰ νὰ προγευθῶ. Βελόνη δὲν ἐχώρει. Μετὰ πολλὰς παρακλήσεις μόλις ἐπέτυχα ὀλίγον τυρὶ καὶ ψωμί. Ὅλα κατεφαγώθησαν. Δὲν ἔμεινε παρὰ ζύθος, ὁ ὁποῖος θὰ ἐξἄκολουθῆ βέβαιον μέχρι τῆς διαλογῆς, ἔπειτα ὁ κάπηλος κλείει τὸ κατάστημά του ἀφοῦ σαρώσῃ τοὺς ξυλιασμένους ἐκλογεῖς.

Ἐν τοσοῦτῳ αἱ σπονδαὶ ἐξἄκολουθοῦν. Ἐπὶ τοῦ κατωφλίου κύριοι εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένοι φέροντες ἐπὶ τῆς κομμοδοχῆς τὸ ἔμβλημα τῆς μερίδος των προσκαλοῦν τοὺς διαβάτας. Καθὼς εἰσδραμεν, ἐκ τῶν καπηλείων ἄλλα ἀνήκουν εἰς τοὺς συντηρητικὸς καὶ ἄλλα εἰς τοὺς φιλελευθέρους. Ὁ πλανηθεὶς εἰς ὁποιοδήποτε ἀπὸ αὐτὰ θὰ ἐξέλθῃ μισοαποθαμένος. Ὁ ζύθος προσφέρεται δωρεάν ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους τῆς μίξ καὶ τῆς ἄλλης μερίδος. Φάγε λοιπὸν καὶ πῖε σήμερον, ἄθλιε δούλε, δαπάνη τῶν κυρίων σου, φιλελευθέρων, ἢ συντηρητικῶν, ἢ ῥίζοσπαστῶν, ἢ κοινωμιστῶν, διότι ἀπὸ αὐρίον θὰ λυσσᾷ πάντοτε ἀπὸ τὴν πείναν, ὁποιοδήποτε καὶ ἂν ἀναδειχθῶν νικηταί!

Ἀμαξία παντοειδεῖς φέρουσαι τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἔμβλήματα τῶν ὑποψηφίων σύρουν εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκλογῆς ἐκεῖνους ὅσοι δὲν στέκονται πλέον εἰς τὰ πόδια των ἀπὸ τὴν μέθην.

Σημαίνει ἡ ἕκτη ὥρα. Ἐτελείωσεν ἡ διαλογία. Ἡ συγκίνησις φθάνει εἰς τὸ κατακόρυφον. Τὸ πλῆθος πολιορκεῖ τὸ δημαρχεῖον· αἱ θύραι ἀνοίγονται καὶ ἀναγγέλλεται ἡ ἕττα τῶν φιλελευθέρων.

Ὁ Γκούντχοπ καὶ ὁ Χάσελδιν, ὠχρότατοι, καταβαίνουν βραδέως τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος καὶ ἐν μέσῳ τῶν κραυγῶν τοῦ πλήθους ἀναβαίνουν ἄμαξαν καὶ νεύουν διὰ τῆς χειρὸς ὅτι θέλουν νὰ ὀμιλήσουν.

Ὁ συρφετὸς διατηρεῖ, καθ' ὅσον εἶνε δυνατόν, ἀποικίαν σιωπῆν.

— Τετέλεστα, φίλοι μου, εἶπεν ὁ Γκούντχοπ, τὴν ἐχάσαμεν· αὐτοὶ οἱ λωποδῦται οἱ συντηρητικοὶ ἠγόρασαν ὄλας τὰς ψήφους.

— Αἰσχος! ἀνεκραύχασεν ὁ Χάσελδιν.

— Πίπτομεν ὁμως ἐντίμως, εἶπεν ὁ Γκούντχοπ καὶ νεύει εἰς τὸν ἠνίοχον ἄπομακρυνθῆ.

Ἀλλὰ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν αὐτὰ καὶ γεώ-

μηλα σαπρὰ, ξυλωδὴ ἄκρα κουνουπιδίων, σαρώματα, ψοφίμια γάτων βουτηγμένα πρότερον εἰς τὸν βόρβορον, ἔπεσαν ὄλα διὰ μίξ ἐπὶ τῶν ταιλιπῶρων ὑποψηφίων.

Οὐαὶ τοῖς ἠττημένοις! Ὅπου φύγη, φύγη! Ἀπὸ μακρὰν διακρίνω τοὺς Κόρονατ πατέρα καὶ υἱόν, οἱ ὁποῖοι διέβαινον ἐν τάχει στενωπὸν ἔχοντες χαμηλωμένην μέχρις ἐδάφους σχεδὸν τὴν μύτην.

Ἡ νύξ ἐπῆλθε. Τὰ κυναῖ ἔμβλήματα ἐτρέπωσαν βαθμηδὸν εἰς τὸ βάθος τῶν θυλακίων, καὶ μόνον κόκκινα ἐφέροντο ἐπιδεικτικῶς εἰς τὰς κομμοδοχὰς καὶ πολλῶν οἱ ὁποῖοι πρὸ ὀλίγου ἐπεδείκνυον τὰ κυναῖ. Μόνον μερικοὶ γενναῖοι, πιστοὶ ἐν τῇ δυστυχίᾳ, διατηροῦν ἀκόμη τὸ ἔμβλημα τῶν ἠττηθέντων. Εἶνε οἱ μισθωτοὶ πυγμαχοὶ καὶ ἄλλοι παλληκαράδες οἱ ὁποῖοι παρασκευάζονται διὰ γρονθοκοπήματα διὰ νὰ ξεθυμάνουν ἐπάνω εἰς τὴν μύτην ἢ εἰς τὴν σιαγόνα κανενὸς θριαμβεύοντος ἀντιζήλου. Ὅταν δὲ μετ' ὀλίγον ἐφθασαν ἀπροσδοκῆτως τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου ἀναγγέλλοντα ὅτι ἐν τῷ συνόλῳ ἡ νίκη ἀπέβη ὑπὲρ τῶν φιλελευθέρων· τότε οἱ παλληκαράδες ἐξελαργγίσθησαν κραυγάζοντες: *Οἱ φιλελεύθεροι ἐνίκησαν εἰς ὅλην τὴν Ἀγγλίαν! Εἰς τὸ Σάουθγιστ μόνον ἔπεσεν ἡ παλαβομάρα καὶ ἡ στραβομάρα!*

*

Ἦρχισε τότε ἡ ὀγλοβοὴ καὶ ἡ σύγχυσις. Οὐδ' ἡ σκιά κλητῆρος πλέον φαίνεται. Ἀκούεται ὁ πάταγος θραυομένων ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου ὑάλων. Οἱ ἠττημένοι ἐκδικοῦνται ἐπὶ τῶν παραθύρων τῶν νικητῶν, τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε δυνατόν νὰ προφυλαχθῶν, διότι εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐξώφυλλα δὲν μεταχειρίζονται. Οἱ ἐκλογικοὶ ἐργολάβοι σπεύδουν νὰ σαρώσουν καὶ νὰ σωρεύσουν τοὺς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐσπαρμένους πελάτας των διὰ νὰ φωνάζουν Ἰδικὸς μας ὁ Γκούντχοπ! — Ἰδικὸς μας ὁ Νικόλσον! Ζήτω ω ω ω. Ἐπὶ τῶν κρανίων καὶ ἐπὶ τῶν σιαγῶνων ἀκούονται κτυπήματα ὑπόκωφα. Τὸ αἶμα βέει μειμιγμένον μὲ ἐμέσματα ζύθου καὶ τζίν. Τὴν ὄσφρησιν προσβάλλει δυσωδία ἀρόρητος. Μεταξὺ τῶν πολλαπλασιαζομένων κραυγῶν ἀκούεις ἤχους μουσικῆς τῆς κολάσεως: Εἶνε ἡ θριαμβευτικὴ παρέλασις τῶν ἀπροσδοκῆτων νικητῶν οἱ ὁποῖοι φέροντες εἰς τὴν μίαν χεῖρα λαμπάδα καὶ εἰς τὴν ἄλλην ῥόπαλον φωτίζουν τὴν ὁδὸν καὶ ξυλοκοποῦν τοὺς ἀντιπάλους δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

... Καὶ ἐγὼ τρέχω καὶ πάλιν τρέχω διὰ νὰ προσθάσω τὸ τελευταῖον τραῖνον διὰ Λονδίνον!

[Hector France]

ΩΠ.